

ကံ့ကော်ဥဒါန်

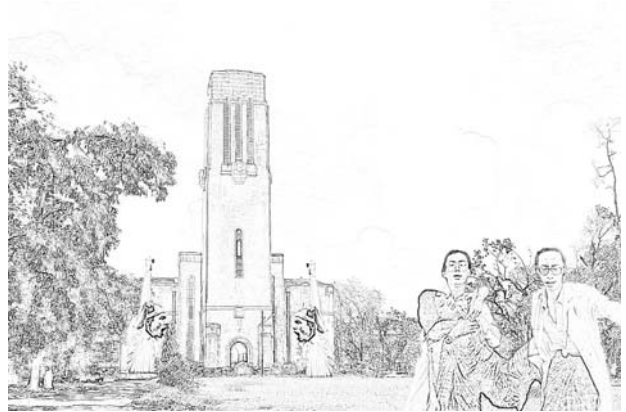
တက္ကသိုလ်
မြကျွန်းသာသည်
စာအံသံတိတ်ဆိတ်
စကားသံဆိတ်လျက်
လိပ်ပြာခြောက်လှန်
သွေးညှိနံ့တို့ဖြင့်
စိုနှင့်ကွဲကြေ
သင်တို့ရဲ့ ခြေရာကိုရှာဖွေမိပေ။ ။

အမိရင်ခွင်
ဘွဲ့နှင်းသဘင်သည်
နာကျင်ငိုညည်းလျက်
ရက်စက်ယုတ်မာတဲ့
စစ်အာဏာရှင်တွေလက်ချက်
ရွက်နုညှာရွှေ
အကြွေစောခဲ့နေရက်များ ။

အမိပတိ
အပူမိလျက်
ရွက်ခြောက်ကြွေသော
ကံ့ကော်တောသည်လည်း
လွမ်းမောခြောက်သွေ့
တမြေ့ မြေ့နဲ့နွမ်းခဲ့ ။

သစ်ပုတ်ပင်အို
ဟိုးအရင်လို
မရွှင်မပြ
မလှပတော့
မြသားစိမ်းစိမ်း
မြစိမ်းသစ်ရွက်
မြေသက်ကြွေခ
အထီးကျန်ရပြီ ။

ဂျပ်ဆင်ထိပ်က
လရိပ်ပြာလည်း
မသာနိုင်တော့ပြီ
မျက်ရည်မိုးတိမ်
ကွယ်ပြီထင် ။

အင်းလျားရေပြင်
မကြည်လင်တော့
ဘောင်ဘင်ခတ်သံ
ငိုရှိုက်သံလား
ထင်ယောင်မှားမိ
တံတားရှိရာ
ခြေရာသံများ
မှားထင်ငုံလင့်
နှင့်ကြွေကွဲလျှ
ရှိုက်ငိုရသောနေ့ရက်များ ။

ထလော့အိုးဝေ
အိုးဝေထလော့
တကြော့ပြန်သီ
ဧရာဝတီကို
သက်သေတည်လျက်
မနက်ဖြန်မနက်
ခွပ်ဒေါင်းအလံနဲ့စစ်ထွက်
ရှစ်လေးလုံးစစ်ကြောင်းနဲ့ ချီတက်မယ် ။ ။

(ဗမာပြည် အနယ်နယ် အရပ်ရပ်မှာ စစ်အာဏာရှင်စနစ်ကို ဆန့်ကျင်တိုက်ပွဲဝင်နေကြတဲ့ ရဟန်းသံဃာတော်များ ကျောင်းသားလူငယ်များနဲ့ ဒီမိုကရေစီတိုက်ပွဲဝင်ညီအကိုတော်များကို ဤကဗျာဖြင့် ဦးညွတ်ဂုဏ်ပြုပါသည်)

နီလွင်သွေး(ဒဿနိက)
အောက်တိုဘာ ၊ ၂၇ ၊ ၂၀၁၀
သောကြာနေ့